

PODACI O USTANOVI/ŠKOLI	PODACI O AUTORIMA/AUTORKAMA
Naziv škole: OŠ „Mitropolit Mihailo“	Valentina Bošković, učiteljica
Mesto, opština: Sokobanja, Sokobanja	
Školska uprava: Zaječar	
Zajedno smo jači : prva iskustva sa IOP-om 2	
Ključne reči: osnovna škola, oštećenje sluha	
Opis dobre prakse	
<p>Radim u seoskoj školi, u kombinovanom odeljenju od dva razreda, punih 19 godina. Oduvek sam smatrala da učitelj može da bude zadovoljan svojim radom samo kada uspe da od svakog učenika „izvuče“ maksimum. Radila sam u tom pravcu i prilagođavala nastavne sadržaje različitim nivoima postignuća učenika.</p> <p>Pre tri godine, u prvi razred je krenuo učenik sa oštećenim sluhom (100%), koji je operisan u trećoj godini i čuje samo uz pomoć slušnog aparata. Period najintenzivnijeg razvoja govora je preskočio, tako da su posledice bile vidljive. Problem je složeniji, jer je jedan roditelj gluvonem, a majka otežano govori i slabo čuje. Ako dodamo da u našoj opštini logoped ne radi, a najbliži je na 60 km, bilo je preko potrebno da se za njega, već u 1. razredu, uvede rad po IOP- u 2 (Srpski jezik), sa krajnjim ciljem – kontinuirani rad na razvoju govora.</p> <p>Učenik je pravilno izgovarao oko 10 glasova, dok je neke zamenjivao (k - h, z - ž, p - d...), a pojedine nije ni izgovarao. Rečenice su bile najčešće bez predloga, bez promene padeža, a rečnik prilično siromašan.</p> <p>Danas je on učenik trećeg razreda i postoji vidljiv napredak u razvoju govora na osnovu celokupnog rada u školi i velike pomoći drugova.</p> <p>Na samom početku smo napravili „Ilustrovani rečnik“, svesku sa sličicama predmeta, pojava ili bića čije značenje nije poznavao. Učenik je lepio sličice, bojio ih i zapisivao nazive. Koristila sam svaku priliku da ispravljam nepravilno izgovarane glasove, a moj primer su sledili i njegovi drugovi. Učenik je deo časa radio na računaru, na CD Bukvaru, gde je mogao da čuje pravilno izgovaranje glasova, vežbao zapisivanje i izgovor reči.</p> <p>Kartončići sa kratkim uputstvima, koja su najčešće predstavljala neku naredbu u cilju</p>	

razumevanja pročitano i bogaćenja rečnika (Obriši tablu! Izvadi svesku, čitanku... iz ranca! Donesi olovku! ...), bili su veoma korisni, kao i kartoni sa rečima od kojih je sastavljao kraće rečenice, sređivao rečenice od ispreturanih reči ili prepoznavao i izdvajao rečenice.

Slike, fotografije, ilustracije su bile neophodne za rad na unapređivanju usmenog i pismenog izražavanja. Pisao je rečenice na osnovu slike, crtao je i bojiu sliku na osnovu date rečenice, spajao rečenice sa odgovarajućim sličicama, odgovarao na kratka pitanja koristeći fotografije članova porodice, druga, kućnog ljubimca ili predmete iz okoline (igračke, predmeti za svakodnevnu upotrebu...). Koristili smo svaku priliku za rad uz upotrebu čula i ambijentalne nastave.

Kasnije sam uvela u rad i kratke tekstove koje je čitao, zatim odgovarao na kratka pitanja, čiji su odgovori bili dati direktno u tekstu. Tekst je ilustrovao ili slagao ponuđeni redosled događaja.

Želela sam da ga što više uključujem u frontalni rad, te sam osmišljavala zadatke ili tekstove koji su bili tematski vezani za sadržaj koji će se obrađivao na narednom času. Pokazalo se to dobro kao motivacija za rad, jer je učestvovao u uvodnom, pripremnom delu časa zajedno sa svojim drugovima.

Radio je i sa drugom, u paru, u vežbama slagalica - slaganje dužih reči ili rečenica, slaganje ili samostalna izrada plana priče, naizmenično prepričavanje kraćih tekstova.

Primitila sam da mu prijaju dramatizovani tekstovi, da mu scenski pokret, mimika ili gluma olakšavaju razumevanje sadržaja teksta i da rado prihvata učestvovanje. Pogodne tekstove smo često dramatizovali i scenski prikazivali.

Igre - „Imenovanje predmeta“, „Na slovo, na slovo“, „Igra memeorije“... su se pokazale takođe veoma korisnim u bogaćenju rečnika, te smo ih igrali na odmoru, na času fizičkog vaspitanja ili sekciji.

Koristila sam sve njegove prednosti, između ostalog i sklonost ka muzici sa vidljivo izraženim osećajem za ritam. Zajedno sa učenicima osmišljavali smo melodiju neke obrađene pesme na času Srpskog jezika (jednu strofu) i olakšavali mu pamćenje.

Rad u svakom narednom klasifikacionom periodu sam dopunjavala novim i složenijim aktivnostima, ali ove smatram posebno važnim u njegovom prvom kontaktu sa školom.

Sa zadovoljstvom ću pomenuti i prednosti rada kombinovanog odeljenja i pomoć učenika starijih razreda, koji su često i sami sledili moje primere i pomagali svom drugu, koji je od samog početka bio prihvaćen od njih, bez izuzetka.

Poruka: Dobro procenite učenika i iskoristite sve njegove prednosti; radite sa mnogo strpljenja, upornosti i vere u uspeh.